

Як спроектувати справедливе місто?

8 коротких історій про справедливе міське планування в повсякденному житті

Що таке справедливе місто?

У Центральній Європі практики архітектурного та міського планування задовольняють лише здорових й економічно активних. Але коли ми розглянемо демографічну статистику, то з'ясуємо: працюючі та економічно активні люди становлять далеко не більшу половину міського населення. Решта — це літні та молоді люди до 18 років. Крім того, спостерігаємо тенденцію до старіння нашого населення. А якщо розглянемо ще гендерний та етнічний складник, то він виявиться дуже різноманітним. Кожна група має свої потреби, але всі повинні мати доступ до публічного простору.

Як забезпечити справедливий доступ до міста для кожного та кожної?

Соціальна чутливість — у майбутньому невід'ємна умова якісного життя в місті. Маємо створити життєздатні міські структури, які забезпечуватимуть необмежені можливості й свободу дій у центрах міст і нових зонах міського розвитку¹. Це виклик не тільки для тих, хто відповідає за планування та проектування середовища. Досвід навчив нас: продумане політичне лідерство має ключову роль у впровадженні таких заходів.

«Як спроекувати справедливе місто?» розповідає 8 простих

і захоплюючих історій різних героїв і героїнь. Вони — з різних груп користувачів нашого населення. Вигадані архітекторка Софія та архітектор Остап будуть супроводжувати нас в історіях дівчинки, батька, літньої жінки, пари, дітей і звичайних відвідувачів різних міських просторів. Ці історії мають нагадати нам про повсякденні ситуації, в яких проектування міста з самого початку є вагомою перешкодою. З іншого боку, книжка пояснює, як продумане проектування може значно поліпшити якість міського життя без додаткових витрат.

Цю публікацію призначено архітектор(к)ам, міським планувальникам/цям, політикам/иням, антропологам/иням і широкому загалу, який цікавиться міським проектуванням. Сподіваємося, що книжка сприятиме кращому розумінню того, як проектування впливає на наше повсякденне життя. Гадаємо також, що ви добре проведете час: ця книжка буде для вас цікавою і ви порадите її іншим.

Єва ван дер Ракт,
директорка Представництва Фонду ім. Гайнріха Бьоля в Празі, Чехія
Мілота Сідорова,
незалежна фахівчиня, співзасновниця та директорка WPS Prague, Чехія
Жденка Ламмелова,
програмна координаторка у Представстві Фонду ім. Гайнріха Бьоля в Празі, Чехія

1. Більше дівчаток у парках

1

Дівчинка

9-12 років

Ви коли-небудь цікавилися, чому так мало дівчаток цього віку в парках і на ігрових майданчиках?

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли в дослідженні гендерного мейнстримінгу щодо потреб дівчат. Тут також показано дизайн парку «Айнзідлер» у Відні.

Це схоже на пастку. Чи зможу я вийти, якщо
зайду туди? Мабуть, почекаю спершу своїх
друзів або... я не знаю...

У багатьох парках навіть немає для них місця, щоб погратися.

У серії воркшопів із дівчатами ми дізналися, що вони не почувалися в безпеці, заходячи до огорожі для гри в м'яча. Уявіть собі місце лише з одним виходом, в якому повно незнайомих, а ігровий майданчик постійно зайнятий.

Софія: ми змінили огорожу, тож тепер завжди є мінімум три виходи з ігрового майданчика.

Остап: дівчатам зазвичай необхідно більше часу, щоб розпочати гру. Спочатку вони спостерігають, розмовляють і при звичаються. Тільки потім почнуть гратися. Платформа в центрі створює зону для їхніх неформальних розваг.

Софія: і останнє. Ми розділили простір на дві окремі зони — формальну, для футболу та баскетболу (ігри, в які найчастіше грають хлопці), та неформальну. Багато дівчат більше люблять неформальні ігри. Цей простір менш привабливий для футболістів, але чудово підходить для неформальних ігор із м'ячем.

Дівчата і хлопці граються по-різному. Дівчата схильні проводити час у малих групах і розважатися в словесних іграх, просто розмовляти і соціалізуватися. Більшість хлопців надають перевагу великим групам, які заохочують до фізично активніших ігор, наприклад, до футболу².

Дівчата частіше полюбляють ігри, де наявний ритм, координація всього тіла, скандування або співи (скажімо, скакалка, «класики» та ігри з оплесками). Водночас хлопці зазвичай вибирають ігри, що потребують фізичної сили та навичок, які призвичаюють щось кидати та попадати у ціль (баскетбол, марблс, боротьба, стрільба з лука). Хлопчачі ігри часто підходять для великих груп, а дівчачі — для невеликих.

На шкільному подвір'ї, де збираються діти одного віку та однакового рівня майстерності, хлопці й дівчата самі розходяться по різних куточках. Хлопці схильні займати велике, центральне місце,

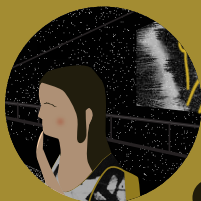
залишаючи дівчаткам простір збоку. Зазвичай на ігровому майданчику хлопці займають удесятеро більшу площу і часто заважають іграм дівчат³.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- подвоєння та відкриття огорожі на ігровому майданчику, щоб створити більше виходів;
- створення місць для сидіння та неформальних розваг дівчат;
- створення додаткової ігрової зони без накреслених ліній, щоб підтримати неформальні ігри дівчат із м'ячем.

2. Місця, які викликають тривогу

2

Жінка

в будь-якому віці

*Прогулянка увечері
викликає досить сильний
стрес, особливо, коли
йдеш біля темного
закутка, не знаючи,
що за ним...*

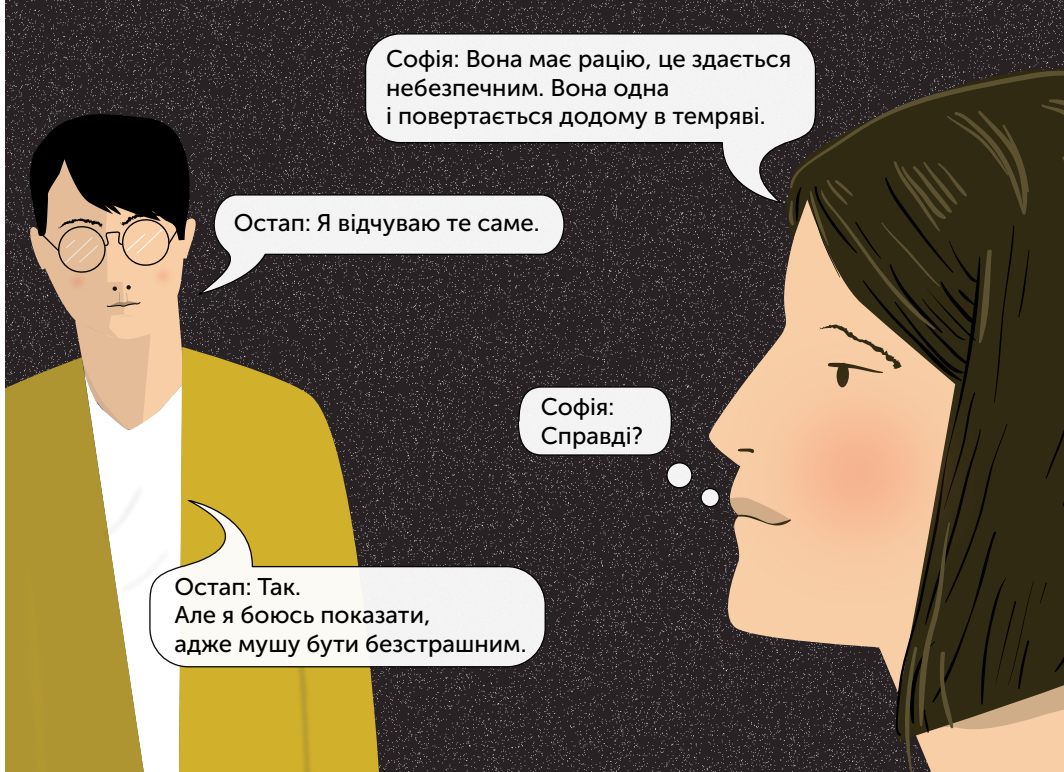
Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли в гендерного мейнстримінгу міст Німеччини та Австрії.

Виглядає небезпечно.
Що, коли хтось
ховається за цим рогом?

Софія: Вона має рацію, це здається небезпечним. Вона одна і повертається додому в темряві.

Остап: Я відчуваю те саме.

Софія:
Справді?

Остап: Так.
Але я боюсь показати,
адже мушу бути безстрашним.

Чудове проектування! Міста не повинні бути схожими на місце зйомок фільму жахів.

Софія: Ніколи не забувай слова Гете: «Більше світла!»

Остап: Дзеркала, світло... ніщо не сховано від ока.

Загалом жінки та дівчата (але не тільки) відчувають страх і загрозу різних видів сексуального насильства в публічних місцях: від домагань до нападів, включаючи зґвалтування та феміцид. Це трапляється на вулиці, в громадському транспорті й у парках, у школах і поблизу них, на робочому місці та у своїх районах.

Усвідомлюючи потенційні ризики таких місць, як коридори, темні закутки, проходи й тунелі, нове проектування може стати чудовим засобом для уникнення тривоги, що виникає у подібних вузьких неосвітлених місцях.

Якщо проектування проходів змінити не можна (напр., квартали центральної частини міста і тунелі), встановлення ширококутних дзеркал і додаткового освітлення зробить місце світлішим і дасть змогу відійти на безпечну відстань, щоб уникнути відчуття небезпеки.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

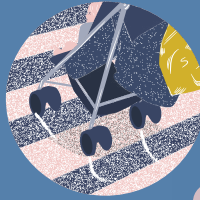
- усунування вузьких, закритих проходів і закутків у новому плануванні, будинках тощо;

- встановлення ширококутних дзеркал на розі по обидва боки так, щоб люди бачили, хто йде;

- встановлення сильнішого освітлення на стежках і в закритих коридорах.

3. На поверхні

З

Матір чи батько
з дитячим візочком

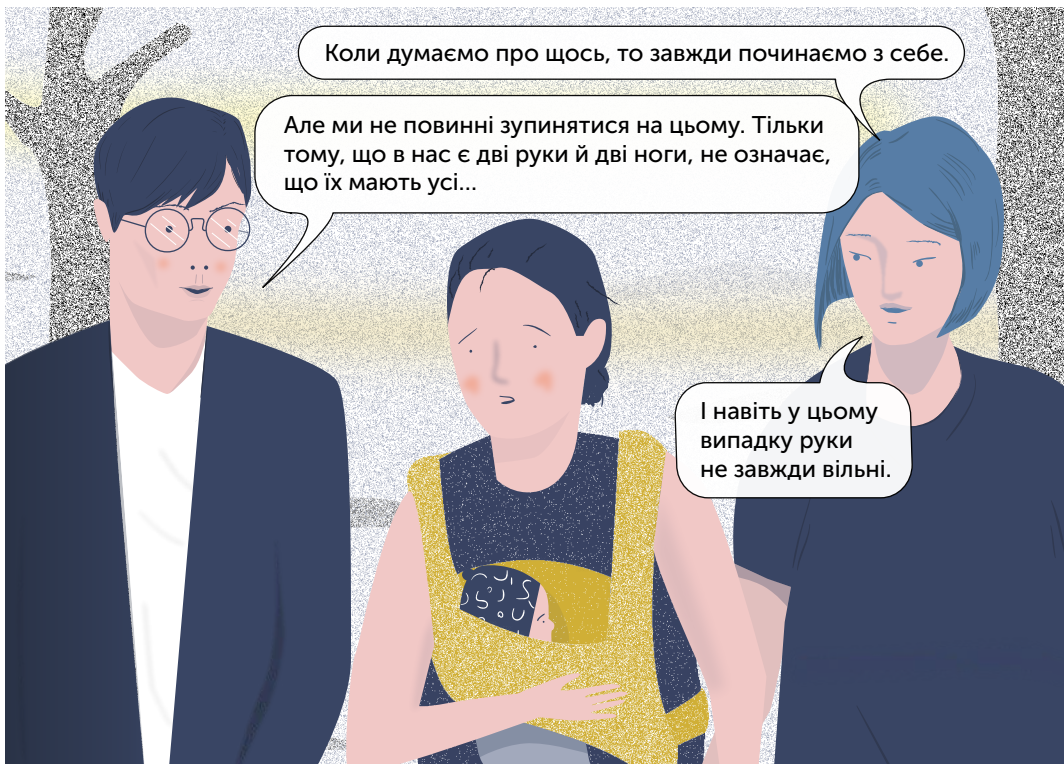
*Дитячі візочки та
неякісні поверхні...
Для критики міського
проектування це не
новина. Та нагадаймо
собі, чому...*

Примітка:

Основа для цієї історії —
повсякдення та зручне проектування.

Коли думаємо про щось, то завжди починаємо з себе.

Але ми не повинні зупинятися на цьому. Тільки тому, що в нас є дві руки й дві ноги, не означає, що їх мають усі...

І навіть у цьому випадку руки не завжди вільні.

Цей прохід зроблено не тільки для ходіння...

... а й для коліс.

Так, так, я майже вдома. Все гаразд.

Жінки більше, ніж чоловіки, ходять пішки. Вони також більш схильні розподіляти свій час між сімейними та робочими обов'язками. Наприклад, піклуються про дітей або інших родичів. Усвідомлюючи це, маємо розробити план щодо збільшення пішохідної мобільності і доступу до громадського транспорту як необхідні заходи для створення неупередженого, справедливого міста.

6-й район Відня першим утілює заходи гендерного мейнстримінгу у місті. Один із них – встановлення пандусів посередині масивних сходів, щоб люди з дітьми у візочках або на інвалідних візках могли легко скористатися підйомом.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- заходи для поліпшення безбар'єрності, наприклад, облаштування пандусів і ліфтів як доповнення до сходців у громадських будівлях і на вулицях із перепадами висоти⁴.

4. Сила проектування

4

Літня
людина

*Проаналізуємо
зв'язок між
віком, фізичними
можливостями та
проектами місць для
сидіння.*

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли в заходах на підтримку гендерного мейнстримінгу в Берліні, Відні та інших прогресивних містах.

Ех...

Ох... не так вже легко й встати...

Що ж, я пообіцяла ... Буду з тобою в радості й горі.

Дякую.

Я не усвідомлювала, що обіцянка включає в себе й лави...

І вони щойно сіли на лаву відпочити.

Зараз вони ще дужче стомилися. Коли тобі за 60, багатьом складно піднятися самостійно.

Допоможімо їм. Гаразд?

Підлокітники для літніх

...а ще – вищі лави.

2015 року 58% світового населення віком більш як 60 років проживає в містах. 2000 року цей показник становив 51%. Найвірогідніше, що в містах мешкатимуть дедалі старші люди. Кількість людей, старших за 80 років, які живуть у містах, збільшилася з 56% 2000 року до 63% 2015-го. 2015 року в Європі мешкає більше літніх людей, аніж в інших регіонах світу⁵.

Прості лави та місця для сидіння без поручнів не дуже зручні для літніх і слабких, яким потрібна додаткова допомога, щоб піднятися. Аби забезпечити комфортне сидіння для людей будь-якого віку, дуже важливо обладнати сидіння різної висоти та розмірів.

Встановлення різноманітних індивідуальних місць для сидіння в парках, на площах та інших громадських просторах сигналізує: про літніх людей не забувають, і соціальна взаємодія важлива в будь-якому віці.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- встановлення окремих, схожих на стільці, сидінь із поручнями для літніх людей;

- створення сидінь різної висоти; найвищі сидіння пристосовані для літніх людей, бо вони можуть докладати менше зусиль, щоб піднятися;

- встановлення різноманітних окремих місць для сидіння в парках, на площах та в інших громадських місцях.

5. Найкоротший шлях

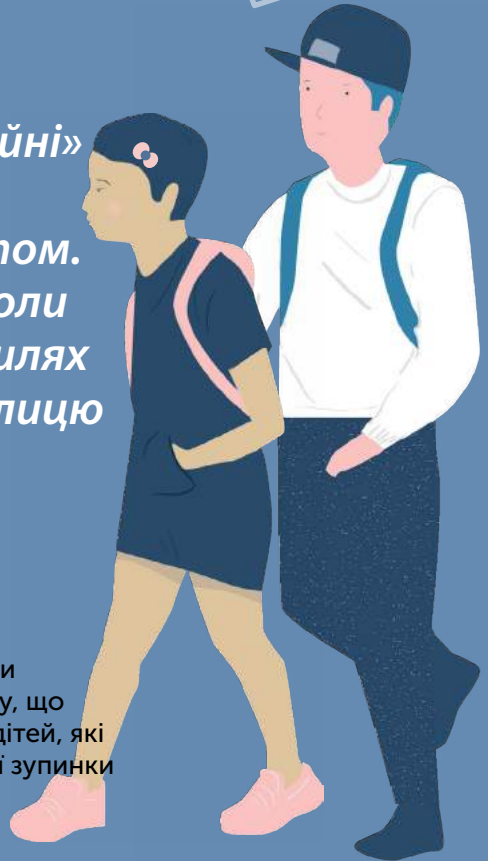
5

Група дітей

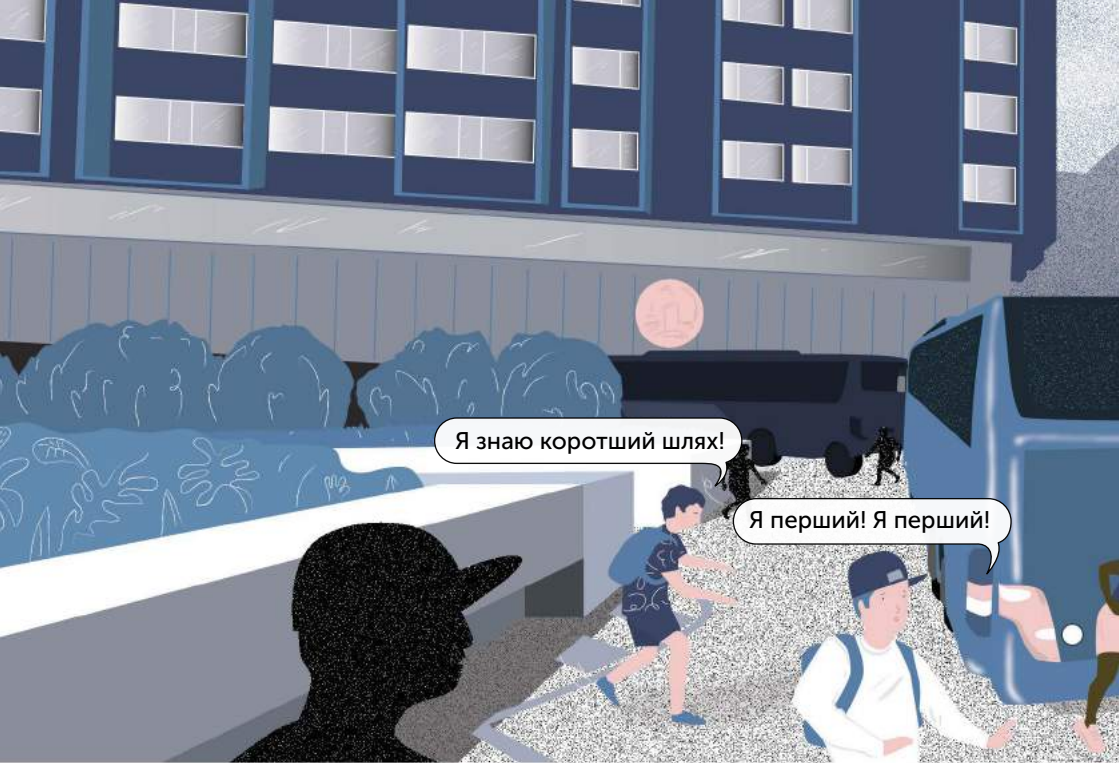
приблизно 7-13 років

Діти завжди знаходять «неофіційні» найкоротші шляхи, пересуваючись містом. Що трапляється, коли цей найкоротший шлях веде через жваву вулицю або паркувальний майданчик?

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли на парковці біля торгового центру, що стала найкоротшим шляхом для дітей, які прямують зі школи до трамвайної зупинки (й навпаки) у Празі.

Я знаю коротший шлях!

Я перший! Я перший!

Він вижив, неушкоджений.

Ледве. Але що буде наступного разу?

І скільки з них потрапили в лікарню через це?

ВВВЖЖЖЖ!

Софія: Коли проєктуєш такі місця, маєш поставити собі це просте запитання – ти любиш свою машину більше, аніж своїх дітей?

Остап: Не тільки дітей. Не забувай про інших людей, які пересуваються повільніше за машини.

Софія: Ми всі повільніші за машини!
Остап: (посміхається)
Твоя правда.

Хоча рівень смертності на дорогах знизився в деяких заможних країнах, спрогнозовано: до 2030 року травми на дорогах стануть п'ятою причиною смерті й сьомою причиною зменшення тривалості продуктивних років (Disability Adjusted Life Years, DALY). У багатьох країнах із низьким і середнім рівнем доходів діти перебувають у зоні найбільшого ризику, тому що на дорогах граються, працюють, гуляють та їздять.

Як пішоходи:

- діти найвірогідніше можуть отримати поранення або загинути;
- 5-14-річні перебувають у зоні найбільшого ризику;
- смертельні випадки на дорогах із дітьми 5-10% у країнах із високим рівнем доходу і 30-40% у країнах із низьким та середнім рівнями доходів.

Проектуючи громадські будівлі, парки, зупинки громадського транспорту та інші об'єкти, важливі для всіх, варто звернути увагу на природні пішохідні

найкоротші шляхи, особливо ті, якими можуть скористатися діти.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- застосування засобів для «заспокоєння» руху у жвавих пішохідних зонах, особливо в місцях, де є багато дітей.

6. Більше світла

6

Літня жінка

приблизно 60 років

*Інколи не можу взяти
участь у веселих
культурних заходах
через, здавалося би,
банальні причини...*

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли в реальному досвіді літньої жінки, яка досі полюбляє культурні події, але часто відмовляється від вечірніх заходів через небезпечні дороги та відстані.

Я запізнююся на концерт!

Ой! Мої
панчохи!

Я зовсім нічого не бачу в цій темряві. Половину тротуару загородили машини, а на іншій половині я просто підверну ногу.

Ох, мені справді не подобається це місце. Я так перехвилювалась і вже запізнилася. Я не можу в такому вигляді піти на концерт. Ох... Я просто піду додому.

Вона справді дуже чекала на цей концерт.

Лише через кілька сотень метрів вона вирішила, що запізнюється.

І вона повернеться додому тією ж стежкою, що й прийшла.

Якби вулиці були освітленими, безпечними, широкими, з відкритими доріжками для пішоходів...

... вона могла б навіть насолоджуватися дорогою до концерту й назад. Навіть пізно ввечері – й дістатися все-таки вчасно!

У період 2010-2015 роках жінки в усьому світі жили довше за чоловіків у середньому на 4,5 роки. У 2015 року жінки становили 54% загальної кількості населення віком більш як 60 років і 61% старших за 80. Враховуючи те, що жінки загалом мають менший дохід за свої активні працездатні роки та на пенсії, вони більше за чоловіків залежать від безплатних і доступних культурних і спортивних заходів⁷.

Оскільки більшість літніх містян зазвичай використовують громадський транспорт або вибирають прогулянку, то мережа закладів, доступних через безпечні пішохідні проходи або громадський транспорт, відіграє велику роль у підтримці високої якості життя.

Дуже важливою є методична інтеграція інтересів пішоходів у транспортне планування через надання пішохідній мобільності таких самих умов, як і для різних видів транспорту. Нові стандарти освітлення мають відповідати

інтересам пішоходів, під час визначення рівня освітлення. Сучасні стандарти не враховують почуття безпеки пішоходів, бо його не можна виміряти об'єктивно⁸.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- освітлення, яке призначене для пішоходів і пішохідних зон, а не для припаркованих машин;
- проектування паркувального майданчика так, щоб він не перешкоджав пішоходам;
- підстригання озеленень, що дає змогу бачити крізь дерева;
- встановлення дорожнього покриття, що запобігає ковзанню.

7. Стереотипи щодо батьківства

7

Батько

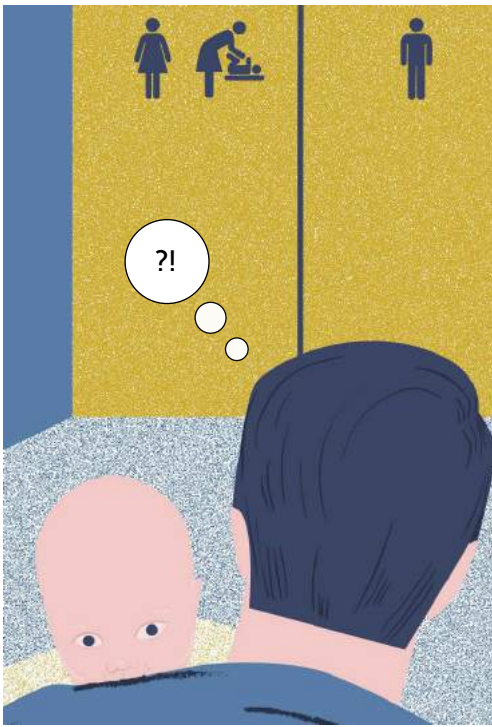
*Ви коли-небудь думали,
що зміна підгузника
у вбиральні може
бути проблемою
в громадських будівлях
і навіть у торгових
центрах... якщо ви –
батько?*

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли
в реальному житті та заходах,
запроваджених у деяких країнах.

@#%Ψ&!!!!?

Гендерні стереотипи — найбільша перешкода на шляху до гендерної рівності. 2006 року адміністрація Відня оголосила кампанію «Take a different perspective!», розраховану на громадськість і державних посадових осіб. Були створені постери та друкowana реклама, щоб привернути увагу щодо гендерної нерівності. Кампанія заохочувала до змін, даючи час на осмислення, як люди сприймають і розуміють гендерні ролі. Деякі піктограми почали використовувати й за межами постерів. Наприклад, пеленальні столики в громадських туалетах тепер мають позначку і чоловіка з дитиною⁹.

До таких заходів вдалося багато західних країн. Свого часу Президент США Барак Обама затвердив Акт доступності вбиралень у кожному місці (Bathrooms Accessible in Every Situation Act, the BABIES Act). Ця законодавча ініціатива вимагала, щоб і жіночі, й чоловічі вбиральні в громадських федеральних

будівлях мали пеленальні столики¹⁰.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- створення зон у громадських будівлях для безпечного зберігання дитячих візків;
- встановлення пеленальних столиків у жіночих і чоловічих вбиральнях або в окремому приміщенні.

8. Зони без споживання

8

Різні групи людей, які гуляють, живуть і працюють на часто відвідуваних вулицях і площах

Звісно, ви пам'ятаєте центр міста, який відвідали одного разу. Тепер це гамірне, переповнене туристами місце з безліччю столиків кав'ярень на вулиці, куди ви більше не можете піти.

Примітка:

Основу для цієї історії ми знайшли в новому проекті Маріагільферштрассе (Mariahilferstrasse) у Відні.

Вибачте! Де церква?

Це ресторан? Мені
потрібно в туалет!

Ну тут і пафосно!

Жах! Скільки
тут людей!
А яка дорога
кава!

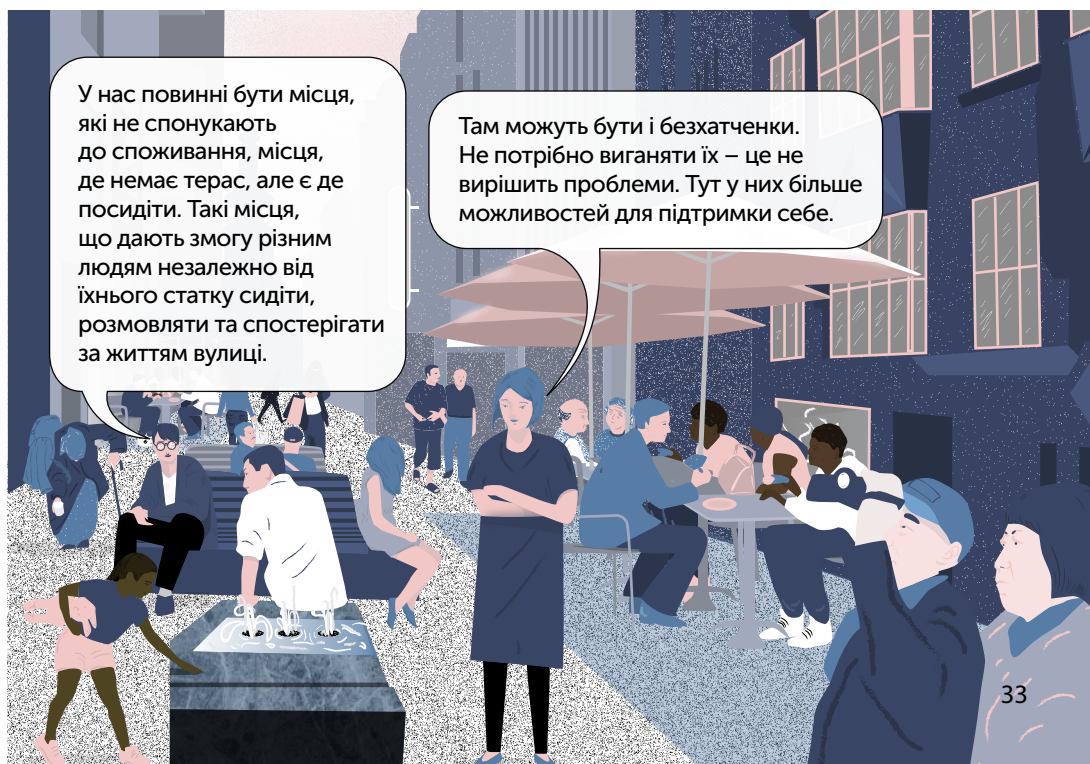
Ходімо звідси або
я втрачу свідомість!

Людей тут, мов оселедців у бочці!

Люди не можуть робити закупи, адже на їхньому шляху стільки перешкод.

Як тут можна пройти, якщо немає чим дихати! Уяви, як тут жити. Хто собі може це дозволити? Глянь, скільки коштує обід!

У нас повинні бути місця, які не спонукають до споживання, місця, де немає терас, але є де посидіти. Такі місця, що дають змогу різним людям незалежно від їхнього статку сидіти, розмовляти та спостерігати за життям вулиці.

Там можуть бути і безхатченки. Не потрібно виганяти їх – це не вирішить проблеми. Тут у них більше можливостей для підтримки себе.

З часом чимало таких висококласних територій у центрі міста як бульвари та центральні площі джентрифікувалися. Вони стали активними зонами, що слугують комерційним інтересам і туризму. Дорогі магазини і кав'ярні поступово стають недоступними для місцевих жителів, груп із низьким доходом чи без нього, наприклад, для безхатченків, які залишаються в таких районах. Неформальні соціальні розваги обмежені через брак місць для сидіння та присутності людей з великими прибутками.

Відомий редизайн найжвавішого бульвару у Відні, Маріагільферштрассе, розглядає джентрифікацію як основну причину створення зон, які не спонукають до споживання. Така політика обмежила комерційну діяльність, відкрила простір для щоденної неформальної активності людей різного віку, достатку й культури.

Редизайн утілив у життя форми, придатні для соціальної взаємодії, та які запобігають «окупації» комерційними об'єктами.

Такі заходи дуже важливі для різноманіття соціального життя у центрі міста.

ЗМІНИ В ПРОЕКТУВАННІ

- створення місць, що не спонукають до споживання та розмежують зону комерційної діяльності й неформальної, некомерційної;

- створення місць для сидіння, розмов і споглядання за вуличним життям на площі для різних груп людей, які б в іншому разі не залишилися в цьому районі.

Джерела

1. **Gender Mainstreaming in Urban Planning and Urban Development, Manual, Vienna, 2013** - <https://www.wien.gv.at/stadtentwicklung/studien/pdf/b008358.pdf>
2. **Girls play less energetically than boys 'because they prefer to chat', Telegraph, 2009** - <http://www.telegraph.co.uk/news/health/children/4125852/Girlsplay-less-energetically-than-boys-because-they-prefer-to-chat.html>
3. **Play Patterns and Gender, Carolyn P. Edwards, Lisa Knoche, Asiye Kumru, University of Nebraska - Lincoln, 2001** - <http://digitalcommons.unl.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1610&context=psychfacpub>
4. **How to Design City for a Woman, Clare Foran, 2013** - <http://www.citylab.com/commute/2013/09/how-design-city-women/6739/>
5. **7 World Population Ageing. 2015 Report, UN-DESA, 2015** - http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/ageing/WPA2015_Report.pdf
6. **Children and road traffic injury, WHO report 2008** - http://www.who.int/violence_injury_prevention/child/injury/world_report/Road_traffic_injuries_english.pdf
- 8, 9 **Gender Mainstreaming in Vienna, Ursula Bauer, 2009** - <https://tidsskrift.dk/index.php/KKF/article/download/44310/84089>
10. **Men's Restrooms Will Now Require Baby Changing Stations. Thanks, Obama!, Caroline Bologna, Huffington Post 2016** - http://www.huffingtonpost.com/entry/mens-restrooms-will-now-require-baby-changing-stations-thanksobama_us_57fbe25ee4b068ecb5e0d3b0
11. **Walking along redesigned Vienna Mariahilfer strasse, Andreas Lindinger, Viennacouver, 2015** - <http://www.viennacouver.com/2015/10/walking-along-viennas-redesigned-mariahilferstrasse/>
12. **Gender in Mainstreaming Urban Development: Berlin on the path towards becoming a metropolis worth living in for women and men, Christiane Droste (editor of the English edition), Office for the Women's Advisory Committee, Senate Department for Urban Development, Berlin, 2011** - http://www.stadtentwicklung.berlin.de/soziale_stadt/gender_mainstreaming/download/gender_broschuere_englisch.pdf

Видавництво:**Оригінальне видання:**

Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьолля в Празі, Чехія
Oratovická 28, 110 00 Prague 1, Czech Republic,
Спільно з WPS Prague

Адаптоване українське видання:

Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьолля в Україні
Вул. Велика Житомирська, 13, офіс 2, Київ 01001, Україна

Віддруковано в друкарні:

Видавництво ТОВ «АРТ КНИГА»
03067, Київ, вул.Виборзька, 84. Тел.:+38(097)000 43 35

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавця виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції серія ДКН№ 4727 від 30.05.2014 р.

Віддруковано в типографії ТОВ «Видавничий будинок "Аванпост Прим"»

Назва: Як спроектувати справедливе місто?

8 коротких історій про справедливе міське планування в повсякденному житті

Авторки: Мілота Сідорова, Жденка Ламмелова, Алевтіна Байнакова, Вероніка Файмонова, Міха Маззіні, Крістіна Стара

Ілюстраторка: Андреа Сафарікова <http://andreasafarikova.com/>

Графічний дизайн: Катаріна Доркакова katkadorcakova@gmail.com

Переклад українською: Марія Перепелкова

Літературне редагування: Людмила Таран

Коректура: Надія Цісик

Підготовка макета українського видання: Лера Гуєвська

Відповідальна за випуск українського видання: Юлія Попова

Спеціальна подяка Єві Кейл і Ренаті Кауфманн за їхню допомогу та натхнення

Цю брошуру видано за ліцензією
Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0

The publication can be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted only if it serves a non-commercial purpose and with the condition of citing the authors. No part of this publication may be modified, lent, re-sold or hired out without the prior consent of the publishers.

Фонд імені Гайнріха Бьоля є німецьким політичним зеленим фондом. Наші першорядні завдання пов'язані з екологією та сталістю, демократією й правами людини, самовизначенням і правосуддям. Ми приділяємо особливу увагу гендерній демократії, що означає соціальну свободу та рівні права для жінок і чоловіків. Ми також дотримуємося принципів рівних прав для культурних і етнічних меншин, соціальної й політичної співучасті іммігрантів. Нарешті, ми підтримуємо ненасильницьку та проактивну мирну політику. Наш тезо, письменник і лауреат Нобелівської премії Гайнріх Бьоля, уособлює ті цінності, які ми підтримуємо: захист свободи, громадську мужність, толерантність, відкриті дискусії та цінність мистецтва і культури як незалежних сфер думки та дії. Ми є незалежною організацією із штаб-квартирою в Берліні, яка діє по всьому світові. Ми співпрацюємо зі 160 проектними партнерами в більше як 60 країнах і маємо представництва у більш як 30-ти. Празьке Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьоля координує діяльність Фонду в Чехії, Словаччині та Угорщині. Київське Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьоля координує діяльність Фонду в Україні.

www.cz.boell.org
www.ua.boell.org

WPS Women Public Space Prague (WPS Prague)

є незалежною, неполітичною мережею для жінок (і не тільки) різних професій, пов'язаних із містом, які обмінюються досвідом, а також підтримують професійну діяльність жінок-експерток в архітектурі, міському дизайні, міському плануванні, громадському житті, освіті, культурній діяльності, мистецтві й дослідженнях, пов'язаних із громадським простором і поліпшенням життя у місті.

www.wpsprague.cz

УДК 7(02.062)
Я44

ISBN 978-617-7242-53-5

Видавництво:

HEINRICH
BÖLL
STIFTUNG
КСИВ

WPS
prague

